

Дорогі, шановні жінки!

Щиро вітаю вас із чудовим, радісним святом весни – Міжнародним днем жінок!

Все найсвітліше, що є у нашому житті – весна, радість, щастя, кохання, пов'язане з Жінкою – берегинею роду людського.

Ми пишаємося вами, наші тендітні й сильні духом жінки, ми вас поважаємо та цінуємо, і гордимось тим, що маємо честь служити разом із вами.

Ваша сила, природна мудрість, витримка, стійкість духу, свята й незламна віра в нашу перемогу, яку ми всі разом впевнено виборюємо зі зброєю в руках, надихають нас на нові звершення у справі захисту Батьківщини.

Щиро вдячний вам за сумлінну службу та працю!

Дякую дружинам, матерям, за те, що ви є нашою надійною підтримкою та опорою.

Низький уклін тим матерям, дружинам чиї надії і сподівання забрала війна – матерям Героїв, чиї сини, чоловіки віддали життя за нашу рідну Україну.

Дорогі жінки! Міцного здоров'я вам і вашим родинам, добра і благополуччя у кожному домі. Нехай ця весна принесе вам щастя та наснагу, аби здійснилися усі задуми та мрії!

Від імені усіх чоловіків Державної прикордонної служби України.

З повагою,
Голова Державної прикордонної служби України
Петро ЦИГИКАЛ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

№ 10 (5599)
9 БЕРЕЗНЯ 2018 РОКУ

ПРИКОРДОННИК України

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ЖІНКА У КАМУФЛЯЖІ СЬОГОДНІ ВЖЕ НЕ ВИКЛИКАЄ ЗДИВУВАННЯ. НАВПАКИ ВСЕ БІЛЬШЕ ДІВЧАТ ЗАМІСТ ПІДБОРІВ ОБИРАЮТЬ БЕРЦІ, А ВИШУКАНІ СУКНІ ЗМІНЮЮТЬ НА ОДНОСТРІЙ. ЧЕРЕЗ ЗБРОЙНИЙ КОНФЛІКТ НА СХОДІ УКРАЇНИ ЖІНКИ ЗВЕРТАЮТЬСЯ ДО ВІЙСЬКОМАТІВ, ПРИХОДЯТЬ СЛУЖИТИ ЗА КОНТРАКТОМ, ВСТУПАЮТЬ У ВІЙСЬКОВІ ВИШИ ТА ОПАНОВУЮТЬ АРМІЙСЬКІ ПРОФЕСІЇ. ЧАСТО ЇМ ДОВОДИТЬСЯ ДОЛАТИ БЮРОКРАТИЧНІ ПЕРЕПОНИ І ПРОТИСТОЯТИ СТЕРЕОТИПАМ. ПРОТЕ ВОНИ НА ЦЕ НЕ ЗВАЖАЮТЬ І ВІДДАНО СЛУЖАТЬ БАТЬКІВЩИНІ

Макіяж під камуфляж

Звідки ж виникають ці стереотипи, що досі панують у військових структурах? Передусім вони ґрунтуються на твердженні, що жінки фізично слабші і неефективно діють у бою. Натомість психологи наголошують, що жінкам властива витривалість і стійкість, як фізична, так і психологічна. Саме наполегливість

і витримка допомагають «слабкій» статі виконувати бойові завдання і крізь терни йти до своїх зірок на погонах. Успіх військової кар'єри залежить лише від самої жінки-військовослужбовця, адже оточення фактично не сприймає такий вибір серйозно. Однак у світовій практиці жінки ефективно несуть військову службу, не поступаючись чоловікам.

ФЕМІНІЗАЦІЯ СВІТОВИХ АРМІЙ

Чи не найбільш яскравим прикладом фемінізації війська є армія Ізраїлю, де жінки проходять обов'язкову строкову службу. З часів створення ізраїльської держави, тобто 1948 року, жінки залучені до оборонної діяльності.

ПРОДОВЖЕННЯ СТОР. 4-5

КОРДОН ЗА ТИЖДЕНЬ

1,367 МЛН осіб

оформлено встановленим порядком

363 особи

затримано за незаконне перетинання кордону, зокрема 5 незаконних мігрантів

затримано товарів і вантажів, які незаконно переміщувалися через державний кордон на суму

7,329 МЛН грн

■ СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Військові пенсії по-новому

НАПРИКІНЦІ ЛЮТОГО УРЯД ПРИЙНЯВ ПОСТАНОВУ № 103 «ПРО ПЕРЕРАХУНОК ПЕНСІЙ ОСОБАМ, ЯКІ ЗВІЛЬНЕНІ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ, ТА ДЕЯКИМ ІНШИМ КАТЕГОРІЯМ ОСІБ». ЦЕ РІШЕННЯ ПЕРЕДБАЧАЄ ВВЕДЕННЯ В ДІЮ З 1 БЕРЕЗНЯ 2018 РОКУ ПОСТАНОВИ КМУ ВІД 30 СЕРПНЯ 2017 РОКУ № 704 «ПРО ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ОСІБ РЯДОВОГО І НАЧАЛЬНИЦЬКОГО СКЛАДУ ТА ДЕЯКИХ ІНШИХ ОСІБ» ТА ВИЗНАЧАЄ ПОРЯДОК ПЕРЕРАХУНКУ І ВИПЛАТИ ПЕНСІЙ, ЩО ПРИЗНАЧЕНІ ЗГІДНО ІЗ ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ, ТА ДЕЯКИХ ІНШИХ ОСІБ». РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ ЗВЕРНУЛАСЯ ДО ДИРЕКТОРА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ – ГОЛОВНОГО БУХГАЛТЕРА АДМІНІСТРАЦІЇ ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ ПОЛКОВНИКА ОЛЕКСАНДРА ОРЛА З ПРОХАННЯМ ПОЯСНИТИ НОВИЙ АЛГОРИТМ НАРАХУВАННЯ ПЕНСІЙ ВІЙСЬКОВИМ.

■ РЕЗОНАНС

Своїх у біді не лишаємо!

ДО УКРАЇНИ ПОВЕРНУЛИСЯ ДВА НАШІ КАПІТАНИ ІГОР ДЗЮБАК І БОГДАН МАРЦОНЬ. ТОРІК У ЖОВТНІ НА СУМЩИНІ СПЕЦСЛУЖБИ РФ ВИКРАЛИ ЇХ ПІД ЧАС МОНІТОРИНГУ ДІЛЯНКИ ДЕРЖКОРДОНУ. У ПУНКТІ ПРОПУСКУ «ГОПТІВКА» НА ХАРКІВЩИНІ ВІДБУВСЯ ЇХ ОБМІН НА ДВОХ РОСІЙСЬКИХ ПРИКОРДОННИКІВ, ЗАТРИМАНИХ У ЛИПНІ 2017 РОКУ НА АДМІНКОРДОНІ З ОКУПОВАНИМ КРИМОМ.

Процес звільнення офіцерів Богдана Марцюня та Ігоря Дзюбака тривав довго і напружено. Проводилися складні перемовини з країною-

П ерерахунок пенсій військовослужбовцям буде здійснено поетапно. За основу братимуть розміри посадового окладу та військового звання, а також відсоткова надбавка за вислугу років, – підкреслює Олександр Васильович. – Ці три компоненти враховуватимуть у розмірах, визначених за відповідною посадою постановою Кабміну № 704, станом на 1 березня 2018 року. Після розрахунку (із трьох складових) теперішнього розміру пенсії буде вираховано різницю між величиною нової та старої суми. Наприклад: військовослужбовець мав пенсію 3000 гривень. Після перерахунку вона збільшилася, скажімо, до 5000 гривень. Різниця – 2000 гривень. З 1 січня 2018 року такий військовий пенсіонер отримуватиме 50% від суми збільшення. Тобто, додатково 1000 гривень. З 1 січня 2019 року ця величина, відповідно до постанови Уряду № 103, зросте до 75 відсотків і складатиме вже 1500 гривень. І, нарешті, з 1 січня 2020 року нова обрахована пенсія виплачуватиметься у повному (100%) розмірі. У нашому випадку: 3000 (стара пенсія) + 2000 (різниця) = 5000 гривень (нова збільшена пенсія).

– Фінансово-економічний департамент Адміністрації Держприкордонслужби провів попередній аналіз щодо розміру нових пенсій прикордонників. За нашими підрахунками, розміри виплат (у середньому) збільшаться від 77 до 100 відсотків. Не вдаючись у цифрові подробиці відмічу, що чим раніше звільнився військовослужбовець, займаючи високу посаду і маючи чималу вислугу років – тим більше у нього зросте пенсія. Разом

з тим хочу додати, що перерахунок отримують всі військові пенсіонери, навіть ті, хто звільнився торік. Тільки розмір доплат, звичайно, буде різним.

– Що стосується самого процесу перерахунку пенсій, то він здійснюватиметься підрозділами Пенсійного фонду. Робитиметься це на підставі довідок щодо складових грошового забезпечення, визначених із розмірів посадового окладу, окладу за військове звання та відсоткової надбавки за вислугу років за посадою на день звільнення кожного конкретного військового пенсіонера. Хочу сказати, що на нашому обліку знаходяться понад 14 тисяч пенсіонерів-прикордонників. Відомству надано місячний термін, який стартував першого березня, на проведення цієї роботи. Тобто уже за місяць, Держприкордонслужба офіційно надасть підготовлені довідки до Пенсійного фонду, підрозділи якого, власне, і проводитимуть перерахунок пенсій з 1 січня 2018 року.

Незважаючи на поетапність перерахунків пенсій, необхідно відмітити головний позитивний момент. Всі нові розрахунки робитимуть на базі давно існуючого Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб». Не зважаючи на те, що існувало декілька альтернативних варіантів нарахування пенсій військовим, законодавство залишилося без змін, і жодного погіршення не відбулося. Крім того, у новій методиці нарахування грошового забезпечення 80 відсотків його структури складають три складові: оклади за посадою та військовим званням та надбавка за вислугу років. Всі решта доплати, гратимуть у загальній структурі другорядну роль. Таким чином, для військовослужбовців, які звільнятимуться зі служби після 1 березня 2018 року, в розрахунок пенсії будуть включені всі щомісячні виплати, які вони отримували.

Спілкувався Андрій КУЧЕРОВ

агресором. Однак все вдалося і хлопців уже на рідній землі телефоном привітав Президент України, який тримав їхнє питання під особистим контролем.

Після обміну прикордонники прибули до Головного військово-медичного клінічного центру Державної прикордонної служби, де зустрілися з рідними. На зустрічі був присутній заступник Міністра вну-

трішніх справ України Вадим Троян. Дружина Богдана Марцюня Ольга та мати Ігоря Дзюбака Людмила Карлівна не стримували емоцій – їм було важко і боляче чекати, бо до того моменту вони не мали змоги спілкуватися із хлопцями.

Звільнені українські бранці розповіли, що поводитися з ними як із полоненими. Тримали «як усіх затриманих – не гірше, не краще» в

камерах з росіянами. Самі прикордонники дізналися про обмін лише 1 березня.

Ігор Дзюбак і його мама Людмила Карлівна, Богдан Марцюнь разом з дружиною Ольгою подякували Президенту України Петру Порошенку, Голові Держприкордонслужби Петру Цигикалу, Міністру внутрішніх справ Арсену Авакову, Першому заступнику Голови Верховної Ради Ірині Герасценко та усім тим, хто доклав чимало зусиль для їх повернення в Україну.

«У шпиталі хлопці проходять повну медичну діагностику, після чого буде винесено лікарське заключення. Потім приймемо рішення про термін перебування – потребують вони лікування чи можуть бути відправлені у свою частину» – зазначив начальник управління охорони здоров'я АДПСУ генерал-майор медичної служби Валентин Волоха.

Щодо обставин викрадення українських офіцерів-прикордонників триває розслідування.

Тетяна ФІЛІПЕНКО

■ СПІВПРАЦЯ

В інтересах спільної безпеки

У КИЄВІ ВІДБУЛАСЯ РОБОЧА ЗУСТРІЧ ЗАСТУПНИКІВ ГОЛОВНИХ ПРИКОРДОННИХ УПОВНОВАЖЕНИХ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ БІЛОРУСЬ, ГЕНЕРАЛ-ЛЕЙТЕНАНТА ВАСИЛЯ СЕРВАТЮКА І ГЕНЕРАЛ-МАЙОРА ІГОРЯ БУТКЕВИЧА. ПРЕДСТАВНИКИ ПРИКОРДОННИХ ВІДОМСТВ ОБГОВОРILI РОЗВИТОК, ВЗАЄМОДІЮ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СЛУЖБ.

На початку зустрічі сторони обмінялися інформацією про розвиток прикордонних відомств обох країн в контексті вдосконалення механізмів охорони державного рубежу, процедур прикордонного контролю, а також оперативної складової з метою забезпечення адекватного реагування на сучасні загрози та ризики.

■ ЦЕРКВА

Духовна опіка

У ГОЛОВНОМУ ЦЕНТРІ ПІДГОТОВКИ ОСОБОВОГО СКЛАДУ ЗАВЕРШИЛИСЯ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ ЗБОРИ ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ, ЯКІ ПРОВОДЯТЬ ДУШПАСТІРСЬКУ РОБОТУ СЕРЕД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.

Головна мета таких навчань, за задумом керівництва Держприкордонслужби, – донести до військових священників нові вимоги щодо їхньої діяльності в цій силовій структурі. Офіційне відкриття форуму розпочалося з міжконфесійної молитви за участі Голови Синодального Управління військового духовенства Української Православної Церкви Київського Патріархату Митрополита Черкаського і Чигиринського Іоанна та керівника Департаменту Патріаршої курії Української Греко-Католицької Церкви у справах душпастирства силових структур України Єпископа Сокальсько-Жовківського Михаїла.

У своєму привітальному слові до святих отців заступник директора департаменту – начальник управління соціально-гуманітарного та морально-

Представники делегацій визначили, що у 2018 році особливу увагу необхідно приділити таким питанням, як недопущення створення каналів незаконної міграції, переміщення наркотичних засобів та прекурсорів, зброї, боєприпасів, вибухових речовин та протидії контрабанді.

Крім того, було обговорено результати функціонування Пілотного контактного пункту «Житомир – Пінськ» та наголошено на доцільності максимального використання його можливостей в інтересах охорони спільної ділянки державного кордону.

Також заступники Головних Прикордонних Уповноважених вирішили активізувати взаємодію в пунктах пропуску, особливо на період підготовки та проведення Чемпіонату світу з футболу FIFA – 2018 (РФ) та фінального матчу Ліги чемпіонів УЄФА 2018 у Києві у зв'язку з прогнозованим збільшенням інтенсивності прикордонного руху.

Підсумовуючи результати зустрічі, сторони погодилися, що взаємодія прикордонних відомств України і Білорусі знаходиться на рівні, який забезпечує реалізацію заходів з охорони спільної ділянки державного рубежу та вико-

нання вимог міжнародних договорів. На завершення генерал-лейтенант Василь Серватюк і генерал-майор Ігор Буткевич підписали спільний протокол зустрічі, де серед іншого наголошено на доцільності подальших узгоджених заходів із протидії транскордонній злочинності.

Марина МАРКЕВИЧ

військового духовенства прослухали лекції про місію капелана, міжконфесійне співробітництво, іноземний досвід. Зокрема, учасники зборів навчалися правильній взаємодії з командуванням, офіцерами по роботі з персоналом, військовими психологами, медичними працівниками. Також капелани пройшли тренінги з першої психологічної допомоги в екстремальних умовах виконання оперативно-службових (бойових) завдань.

Зауважимо, що комплектування посад військових священників (капеланів) в органах охорони державного кордону та забезпечення розпочато розпорядженням Адміністрації Держприкордонслужби України від 13 червня 2017 року. За цей короткий період до лав відомства зараховано 33 штатні капелани. Майже всі вони здійснювали душпастирську опіку воїнів або організували надання гуманітарної допомоги підрозділам в районі проведення АТО. Крім того, священники взаємодіють з релігійними та громадськими організаціями, органами місцевої влади, всебічно підтримують сім'ї загиблих воїнів, опікуються дітьми прикордонників.

– Проведення подібних заходів обов'язково сприятиме вирішенню цілого комплексу завдань, спрямованих на надання духовної допомоги особовому складу підрозділів Держприкордонслужби, – підкреслив учасник зборів отець Олександр.

По завершенню підготовки кожен священник отримав відповідний сертифікат та сумку військового капелана.

Володимир ДАШУК,
Валерій ВІТЮК

психологічного забезпечення полковник Олег Примаченко подякував священникам усіх конфесій за проведену роботу щодо формування високих духовних та моральних якостей прикордонників та активну громадську позицію.

Протягом трьох днів майже 50 священнослужителів та офіцерів з питань

■ КОРОТКО
ПРО ГОЛОВНЕ

БЕНЗОБАК З КОКАЇНОМ

У результаті спільних заходів оперативників Північного регіонального управління, співробітників Служби безпеки України та військовослужбовців відділу «Рівне» Луцького загону, було перекрито канал переміщення в Україну тяжких наркотиків. В міжнародному автомобільному пункті пропуску «Ягодин», що на Волині, в паливному баку автомобіля марки Mitsubishi Lancer української реєстрації, який слідував з Польщі, було виявлено чотири півлітрові пластикові пляшки. В них знаходилося 1,1 кг порошкоподібної речовини білого кольору, яка за попередніми даними, є кокаїном. Водія транспортного засобу – громадянина України та пасажирів – громадянина Білорусі, затримано. Виявлену речовину направлено на поглиблену експертизу.

Людмила ТКАЧЕНКО

СПИРТ У ЗЕМЛЮ!

Поблизу населеного пункту Серебря, що на Вінниччині, прикордонники Могилів-Подільського загону, спільно з представниками прокуратури області та Державної фіскальної служби, зупинили вантажний мікроавтобус ІВЕКО під керуванням 25-річного громадянина України. У ході огляду транспортного засобу правоохоронці виявили 35 ємкостей по 220 літрів кожна. Як з'ясувалося згодом, сім тонн спирту були завантажені у передмісті Могилів-Подільського, у населеному пункті Немія. Згодом, у ході санкціонованого обшуку місця завантаження товару, правоохоронці виявили ще 16 двохсотлітрових порожніх пластикових ємкостей із характерним запахом спирту. Злякавшись візиту компетентних органів, ділки вирішили позбутися доказів, зливши «вогню воду» на землю. Наразі виявлений товар та транспортний засіб вилучено працівниками фіскальної служби. До Нацполіції направлено повідомлення про виявлення ознак кримінального правопорушення за статтею 204 КК України.

Олександр ТИХОНОВ

КОМУ – ВІЙНА,
А КОМУ – БІЗНЕС

Співробітники Донецько-Луганського регіонального управління спільно з представниками СБУ, Нацполіції та Державної фіскальної служби, під час відпрацювання тилових районів вздовж лінії зіткнення, в районі містечка Дружківка, затримали вантажівку ІВЕКО української реєстрації. В ході її огляду правоохоронці виявили 200 ящиків сигарет Marlboro з ознаками підробки та без відповідних товаро-супровідних документів. 33-річний водій авто, уродженець Луганщини, від надання будь-яких пояснень категорично відмовився. Сто тисяч пачок вилучених сигарет на загальну суму близько 3,6 млн гривень та автомобіль, як засіб незаконного переміщення товарів оцінений на суму 400 тисяч гривень, передано представникам фіскальної служби. Тривають слідчі дії за ч.1 ст. 204 ККУ.

Олег ЛИЧКОВСЬКИЙ

■ гендерна рівність

МАКІЯЖ ПІД КАМУФ

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК СТОР. 1

Нині вони становлять 26% офіцерів ізраїльського війська. В армії Ізраїлю – 35% жінок. У 2004 році в ізраїльському війську створено батальйон «Каракали» (піщані рисі), що на дві третини складається з жінок. Особливістю військово-службовців цього підрозділу є салатовий берет. Каракали – це назва кішок, що водяться в ізраїльській пустелі, причому зовнішній вигляд самок каракали не відрізняється від зовнішнього вигляду самців. У цьому полягає головне правило підрозділу – в ньому не бачать різниці між статями, у них однакова зброя, вбрання і бойові завдання.

Фемінізація давно розпочалася у британській армії: у 1653 році там створено перші жіночі військові шпитали, розраховані на 350 поранених. А в 1917-1919 рр. у складі Британських Збройних сил були сформовані Жіночі королівські військово-повітряні сили, Королівський допоміжний корпус ВМС і Жіночий легіон секції автотранспорту чисельністю 100 тисяч осіб. А нещодавно у світових ЗМІ з'явилася новина, що жінкам у Великобританії дозволять воювати на передовій.

У канадському війську жінки отримали можливість служити в 1895 році: їх приймали на військову службу в мирний час не тільки у структури забезпечення, а й у бойові частини. А прийняття Закону про права людини у 1985 році сприяло тому, що жінкам Канади стали доступними 75% військових спеціальностей.

Найбільш технічно розвинена і сильна армія світу – збройні сили США – остаточно відкинула стереотипи щодо жінок, коли міністр оборони Ештон Картер наказав допустити жінок до служби у всіх бойових підрозділах, в тому числі морської піхоти та військ спецпризначення. Нині в армії США служать понад 200 тисяч жінок. Під час військових операцій в Іраку і Афганістані загинули більше 150 дівчат. Ветераном цих воєн є і бригадний генерал Діана Холланд, саме вона стала першою жінкою, яка очолила військову академію Вест Пойнт.

В арміях НАТО, на які рівняється Україна, цілком довіряють жінкам, тож і українським силовим структурам слід позбуватися стереотипного мислення щодо гендерної рівності. Звичайно, нам далеко до рівня свідомості, скажімо, німецького суспільства, де міністерство оборони 2013 року вперше очолила жінка – Урсула фон дер Ляйен, але прогрес також існує.

Очевидно, що і війна внесла свої корективи. Наприкінці минулого року Верховна Рада підтримала законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків під час проходження військової служби у Збройних Силах України та інших військових формуваннях». Проект закріплює принцип, за яким жінки проходять службу на рівних засадах із чоловіками, що включає рівний доступ до посад і військових звань та рівний обсяг відпо-

ЛЯЖ

Здібності до певної професії – річ суто індивідуальна, і не лише щодо служби у війську. Важливий внутрішній стрижень, сила духу, що піднімає особистість до рівня воїна. Скласти фізичні нормативи і розібрати автомат – лише частина справи. Бути військовою людиною у душі – більш суттєво. Тож якщо цей поклик служити – свідомий і йде від серця, то жодні стереотипи не зупинять жінку, яка йде до своєї мети

відальності під час виконання службових обов'язків. Внаслідок змін у законі буде встановлено рівні можливості щодо укладення контракту на проходження військової служби. Тобто критерієм відбору на військову службу стане виключно професіоналізм, а не стать. Водночас буде скасовано необґрунтовані обмеження щодо служби жінок у запасі, а це відкриває нові можливості. Зокрема, це врахування досягнень військової служби при зарахуванні до відповідної категорії і розряду запасу, нові військові звання у запасі, а звідси потенційна вища пенсія.

НЕЗРУЧНА СТАТЬ

Потрапивши в армію, жінки, перш за все, стикаються з тим, що держава не забезпечує їх одягом і взуттям. Інфраструктура військових відомств налаштована на потреби чоловіків і не передбачає жінок з їхніми специфічними потребами. Одна з найбільших проблем – неможливість приймати рішення в армії. Жінки майже усунені від прийняття рішень у військових структурах, адже фактично не допускаються на керівні посади. Навіть не обговорюються побутові питання: брак спеціалізованого медичного обслуговування для жінок,

незадовільні умови проживання, відсутність відповідних розмірів форми і взуття.

Значною проблемою є диспропорція між чоловіками і жінками в представленості на керівних і командних посадах. Чоловіки ставляться до просування жінок по службі досить іронічно, і дослужитися до високих чинів досить складно. А між іншим, вони не гірше за чоловіків виконують свої обов'язки та сприяють зміцненню дисципліни на службі. А такі риси як хоробрість і холоднокровність не мають статі.

Противники фемінізації армії зазвичай висувають претензії щодо неспроможності жінок до служби, порушення згуртованості та деморалізації загону. Однак соціологічні дослідження неодноразово спростовували ці закиди. З'ясувалося, що жінки страждають від психологічних, фізичних незручностей та напруженого графіку так само, як і чоловіки. Щодо аргументу про деструктивну роль жінок, то вивчення змішаних підрозділів армії США також спростовують цей стереотип. Виявилось, що підрозділи, де разом служать чоловіки і жінки, були більш схильні до емпатії, проявляли цікавість до національних особливостей країн, де проводилася операція, а також віддавали перевагу несиловим формам взаємодії з місцевим населенням.

Фемінізація силових структур може мати два сценарії розвитку: чи жінки пристосовуються до вже існуючих там «чоловічих» порядків; чи жінки своєю присут-

ністю змінюють характер армії, роблячи її більш лояльною. Нині ж потреби прекрасної статі не помічають зокрема і через те, що жінок у військових структурах дуже мало, вони розчиняються у загальній масі проблем і зовсім не помітні.

НА ОХОРОНІ КОРДОНУ

Держприкордонслужба – лідер реалізації гендерного принципу. Нині 24% особового складу ДПСУ – це жінки, з яких 11% – офіцери. 150 жінок навчається у Національній академії ДПСУ, тобто 16% загальної кількості курсантів. Лише у прикордонному відомстві з 2006 року діє принцип рівних можливостей, тобто немає посад, які б не могли обіймати жінки. Протягом минулого року чисельність жінок у прикордонній службі зростає з 16,5 до 24%. 251 жінці, які виконували завдання в зоні АТО, надано статус учасника бойових дій.

Одним з найбільших випробувань при прийомі на службу є обов'язкове проходження базової підготовки в навчальних центрах Держприкордонслужби України, що триває протягом шести місяців. Виснажливі тренування, вивчення службових обов'язків і адаптація до військових порядків дозволяють оцінити власні можливості і свідомо підійти до роботи на місці призначення. Жінки-військовослужбовці працюють не лише на офісній роботі, але й у пунктах пропуску, нарівні з чоловіками охороняють українські кордони. ■

Підготувала **Леся МЕДВЕДЕНКО**

■ захисниці

Сенс життя Ольги Глушак

МОГИЛІВЧАНКА ОЛЬГА
ГЛУШАК ОДЯГЛА
ПРИКОРДОННИЙ ОДНОСТРІЙ
ТРИ РОКИ ТОМУ, КОЛИ ВЖЕ
ВЕЛИСЬ АКТИВНІ БОЙОВІ ДІЇ
НА СХОДІ УКРАЇНИ. ВІЙНА,
ЯКУ НІХТО НЕ ОГОВОРИВ,
ЗАБРАЛА КОХАНОГО ЧОЛОВІКА,
РОЗДЛИВШИ ЇЇ ЖИТТЯ НА «ДО»
І «ПІСЛЯ» ТА ВИЗНАЧИЛА ДОЛЮ
ЖІНКИ НАДАЛІ.

Страшна звістка увірвалася в оселю Ольги 11 липня 2014-го: «Ваш чоловік – старший сержант Олег Глушак – загинув під Зеленопіллям, виконуючи бойові завдання із захисту державного кордону». Світ тієї миті втратив свої барви та сенс. «Як жити далі?» – долаючи невимовний біль і відчай, промовляла крізь сльози молода вдова, пригортаючи до себе донечку Дарію – татову улюбленицю.

Країна втратила свого сина і одного з кращих воєнків. Бойові побратими Олега Глушака не залишили наодинці з горем найрідніших загиблого героя, оточивши їх увагою та турботою.

– Підтримка прикордонного братства неначе давала мені друге дихання. Люди у військовому однострої досить швидко стали для мене рідними. Саме тоді я прийняла кардинальне рішення – продовжити справу Олега, – із сумом і болем говорить жінка.

Про свій вибір Ольга сповістила батьків, які підтримали доньку, хоча

спочатку трохи жалкували, що вона залишає школу, де понад 12 років навчала дітей української мови. Тож незабаром колишня вчителька Ольга Глушак поповнила лави прикордонників Могилів-Подільського загону.

Пройшовши додаткове навчання, вона прийняла посаду начальника стаціонарної радіостанції, де більше десяти років служив її чоловік. Попер-

вах було нелегко, та колектив, де служив Олег, усіляко допомагав Ользі, та й вона намагалася бути гідною пам'яті свого чоловіка. Можна лишень уявити, як молодій прикордонниці давалася щоденна присутність у підрозділі, де кожен куточок нагадував про нього... Проте вона зуміла подолати відчай та інші труднощі.

Сьогодні старший сержант Ольга Глушак – справжній фахівець своєї справи. Вона не лише не поступається колегам-чоловікам у професіоналізмі та самовідданості, а й залишається при цьому справжньою жінкою, гідною шани та поваги.

– У нашому суспільстві побутує думка, що військова служба – це суто чоловіча справа. Проте це не так! Приміром, у нашому загоні служить чимало жінок, яких не лякає ні ненормований робочий день, ані постійні чергування, ані значний обсяг завдань, – підкреслює старший сержант Ольга Глушак. – Прикордонна служба, без перебільшення, стала для багатьох із нас долею, сенсом нашого життя. І дуже хочеться, щоб воно було мирним і щасливим, а матері були спокійними за своїх дітей. На сьогодні – це моя найзаповітніша мрія!

Людмила КАТЕРИНИЧ

Кордон поєднує серця

МАЙЖЕ 20 РОКІВ СВОГО ЖИТТЯ
МАЙОР АННА ТИХОНОВА
ПРИСВЯТИЛА ВІЙСЬКОВІЙ
СЛУЖБІ. ЩЕ НАВЧАЮЧИСЬ У
ШКОЛІ, АНЯ МРІЯЛА НОСИТИ
ОФІЦЕРСЬКІ ПОГОНИ. І КОЛИ
ВИПАДКОВО ДІЗНАЛАСЯ,
ЩО ТРИВАЄ НАБІР ДІВЧАТ
ДО ОДНОГО З ВІЙСЬКОВИХ
ВИШІВ НА ХАРКІВЩИНІ, БЕЗ
ЖОДНИХ ВАГАНЬ ВИРШИЛА –
ВСТУПАТИМЕ САМЕ ТУДИ.

Опанувати всі тонкощі військової справи було не так вже й легко. Проте, взнаки далися родинні гени: в її родині дід, батько і навіть мати були військовими. Тож Анна завжди була цілеспрямованою і відповідально ставилася до навчання, наполегливо додала усі труднощі на рівні з чоловіками, яких, до речі, на курсі було близько сотні і лише семеро представниць чарівної статі. Саме там дівчина і познайомилася з майбутнім чоловіком Олександром.

– Сашко завжди опікувався мною, захищав, оберігав. Допомігав підготуватися до занять, іспитів, з легкістю вирішував побутові проблеми. А які він смачні страви готував... І на четвертому курсі ми зрозуміли, що створені один для одного та одружилися, – згадує курсантські роки прикордонниці.

Закінчивши Харківський військовий університет, Анна Тихонова поповнила лави Прикордонних військ України. Її офіцерська кар'єра розпочалася в Окремому контрольно-пропускному пункті «Київ».

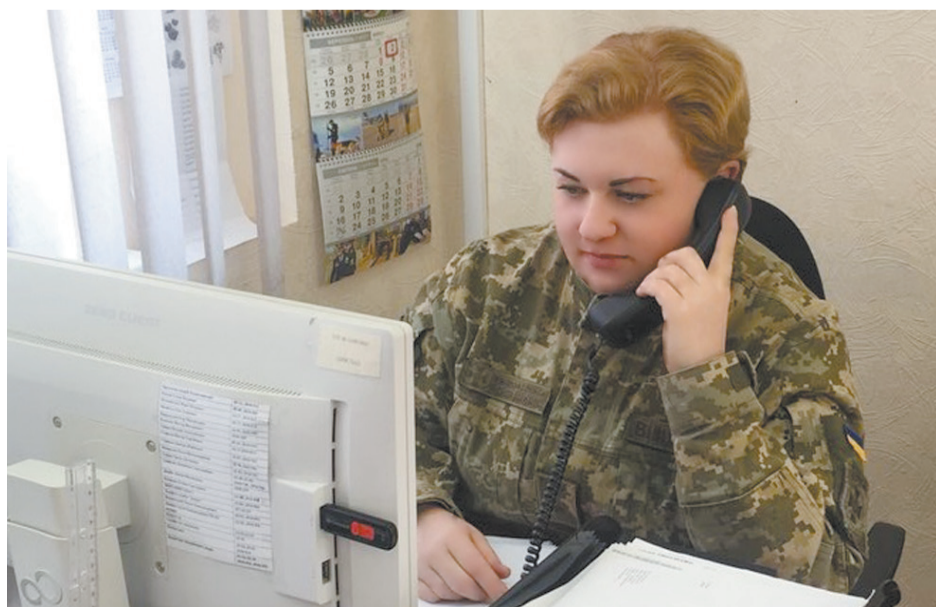
За майже 20 років служби змінювалися місця служби, посади, функціональні обов'язки, але не змінилася любов до прикордонної справи. Завдяки старанності, наполегливості, працелюбності та професіоналізму Анна впевнено підіймалася кар'єрними щаблями. Сьогодні майор Тихонова перебуває на відповідальній посаді в Головному центрі обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України. Її цінує керівництво, прислухаються колеги, поважають підлеглі. Щира, добра, весела прикордонниця підкорює всіх навколо.

– Анна не лише чудовий фахівець. Вона лагідна мама для нашої маленької донечки Валерії, неймовірна дружина та турботлива донька, – з теплотою та ніжністю говорить про свою дружину Олександр. – Я вдячний їй за родинний

затишок, який вона створює щодня, за розуміння та підтримку, якої потребує кожен чоловік. Можу сказати впевнено – моє кохання до неї з кожним роком стає все палкішим!

Марина МАРКЕВИЧ

На вулиці сніжило. Мерехтливе світло гірлянди, що обіймала крону новорічної ялинки, раз-по-раз висвітлювало в'язану скатертину на столі. У кімнаті, обставленій шафами з книгами, було тепло і затишно. Пахло свіжозвареною кавою. Коли над вхідними дверима квартири запищав старенький дзвінок, господар незадоволено піднявся з крісла, глянувши на годинник: сьома вечора. «Хтось уже проводить старий рік і, певно, переплутав місце зустрічі» – майнула думка. Коли відкрив двері, завмер на місці.

– Анатоль! – тільки і зміг вимовити він, радісно обіймаючи кремезного чоловіка у шкіряній куртці.

– А хто ще може бути, – усміхнувся той, вручивши господареві невеличкий пакунок.

– Квіти для Наталі, – пояснив гість, тримаючи в руках палаючі троянди.

– Якої немає вдома, – мимохіть зазначив господар.

– Ти що, Сергію, в магазин малу відправив? – ніби чимось ображений запитав Анатолій, очима шукаючи місце для «приземлення» букета.

– Наталія, як раніше, уже не слухається свого брата, – почув він.

– Так де ж вона?

– Потім розповім, – сказав Сергій, запрошуючи гостя до кімнати. – Сідай, де зручніше.

...За вікном хурделиця щедро засипала снігом ребристі дахи будинків Чоколівки. Тим часом у святково освітленій кімнаті, де на столику давно вже охолола в філіжанках кавка, розмові двох чоловіків, здавалося, не буде кінця. А згадувати їм було що. Дитячі роки обох проходили в одному з дворів цегляних п'ятиповерхівок, що отримали у киян назву «хрущовок». Згодом їхню дружбу нарекуть коротко – нерозлийвода.

Отримавши атестати зрілості, юнаки, наслідуючи приклад батьків, вирішили теж стати військовими. Проте кожен мав власне уподобання щодо майбутньої професії. Склавши вступні іспити, Анатолій став курсантом Ворошиловградського вищого військового училища штурманів імені Пролетаріату Донбасу. Сергій, склавши Військову присягу, одразу ж надіслав батькам свою першу світлину щасливого курсанта Алма-Атинського вищого прикордонного училища.

Як снігова віхола за вікнами, швидко промайнув час. Ставши офіцерами, друзі зустрічалися рідко. Коли ж одному з них випадала можливість під час відпустки побувати в столиці, у коротких листах обов'язково повідомляли: «Був у твоїх. У них усе гаразд». Правда, Сергій останнім часом постійно робив приписку: «Привіт підкорювачу неба Африки від «малої».

«Мала»... Так вони ще у свої шкільні роки звикли називати значно молодшу від них сестричку Сергія. Чорноброва Наталія, що все більше вбирала у себе вроду матері-молдаванки, усім своїм дитячим еством тягнулася до хлопців. Вона хотіла дружити з ними. Проте Сергій часто лише кепкував над «малою». Анатолій у таких випадках завжди зупиняв друга: «Не треба, вона цього не заслуговує». І радів, відчувачи на собі вдячний дитячий погляд.

■ невігдані історії

Наречена і «заєць»

Схвильовані довгоочікуваною зустріччю, офіцери ледве не упустили час, коли стрілки годинника зійшлися на цифрі «12». Сергій уже розповів про свою службу на кордоні та недавнє призначення на вищу посаду.

– Ну розповідай, як там в Африці? – не терпілося Сергію.

Слухав товариша і ніби наяву бачив, як у далеке чуже небо здіймається Мі-8. А внизу – незнана, загадкова країна з розбурханими міжусобною війною племенами. І спробуй тут розібратися: хто з радістю чекає на твою появу, а хто, затаївшись у хащах джунглів, цілиться «стінгером» в оонівський вертоліт.

– По-всякому бувало і в Анголі, і зараз в Сьєрра-Леоне, – проте, як бачиш, цілий і живий.

Раптом Сергій запитав: «Як думаєш, у кого зараз подароване мені твоє перше лейтенантське фото?».

– У тебе, – знизав плечима Анатолій. – У кого ж ще воно має бути.

– Помиляєшся, друже, – усміхнувся Сергій. І розповів, як під час відвідин батьків показав їм світлину свого найкращого товариша. Наступного дня вона зникла. Знайшлося фото лише за декілька років, коли дружина Сергія з дозволу Наталії переглядала її фотоальбом. Тут же зберігалися і два надірвані квитки з кінотеатру «Київ».

– А це що за «пам'ять»? – поцікавилася Юлія.

– У мого брата для мене ніколи не вистачало часу, – поскаржилася старшокласниця. – А Толя, коли був ще курсантом, його знаходив. Ми двічі ходили з ним у кінотеатр, – зізналася дівчина,

не знаючи куди подітися з палаючим обличчям.

– Наталія закохана у твого друга, – скаже потім Юлія, залишившись наодинці з чоловіком.

Згодом і сам збагнув, що дитяча приязнь сестри до тебе, Анатоль, з роками переросла у щось більш значиміше, – розповідав він. Тож і став у своїх коротких листах завжди передавати привіт від «малої». Міг же написати їй, а ти ніби заховався, вибач, за своїм «горбатим» у далекій Африці.

Анатолій піднявся з крісла, заходячи по кімнаті. Говорив повільно, ніби гортав сторінки нелегких роздумів.

– Я не від Наталії ховався, – сказав він, – а від своєї мрії про вродливу красуню, котру колись вважав своєю сестрою. Згодом, коли наша з тобою «мала» подорослішала, став здогадуватися про її нові, уже дівочі, почуття. Якби не мої роки, уже б давно освідчився. Тепер ось наважився поставити у своєму житті всі крапки над «і». Чи вже запізнився?

– Ні, друже, проте є одне «але»... І одразу ж загадкова усмішка з'явилася на обличчі Сергія.

Він розповів про коротке знайомство із залицяльником сестри, який йому не сподобався. Не нашого він роду-племені, визначив Сергій.

– Якийсь піжон із чорними вусиками поклав око на красиву студентку. Представився податковим інспектором, й уяви тільки, Анатоль, назвався нареченим Наталії...

Піднявши схилену голову, Анатолій запропонував: Давай, подихаємо зимовим повітрям. Занудьгував я за ним. Та

й коли ще зможемо ми так разом прогулятися саме у новорічну ніч. Я тільки забіжу додому щось на голову накину.

Зі свого під'їзду Анатолій вийшов у чудернацькому капелюсі, схожому на сукняний бриль. Помітивши зацікавлений погляд Сергія, пояснив: Оонівський презент колеги-авіатора, нащадка англійських лордів. Он там, придивись, з лівого боку вигаптувано їхній родовий герб.

Не пройшли друзі й сотні метрів, як Сергій вигукнув: «Коли не помиляюся, назустріч нам йде Наталія і не одна», – вказуючи рукою на дві постаті, що повільно наближалися.

Стій! І не руш з місця! – наказав другові Анатолій і стрімголов кинувся вперед. Рішення прийняв миттєво: «Заберу «малу» із собою і ніяких більше проблем». – Як саме: – Обстановка покаже.

На ходу насунувши майже на очі лордівський «презент», він майже впритул наблизився до елегантно одягненого молодика. Останній, розгубившись, глянув на незнайомця: «Чого йому треба». Нарешті здогадався: «Ви хочете знати котра година? Зараз подивимося...».

З-під білосніжного манжета сорочки, сяючи своєю «крутизною», засвітився циферблат «ролекса».

– Закурити не знайдеться? – запитав незнайомиць. Бравий кавалер, залишивши Наталію, кинувся навтьоки.

За спиною Анатолія тієї ж миті прозвучало дівоче загрозило:

– Тільки зачепи, очі враз повидряплю...

Він обернувся. Звичним порухом змахнув з голови лордівський презент.

– Ви? Ти?!

– Вибач, прости, Наталіє!..

– Боже, який сором, – розридалася красуня і несподівано для Анатолія уткнулася гарячим обличчям в його холодну куртку.

Біля них уже стояв Сергій. Він аж захлинявся від сміху, раз за разом повторюючи:

– Ну й лідар, ну й спринтер... – Так чого він утік?..

У квартирі на них чекав невгамований дзвінок телефону. Піднявши слухавку, Сергій почув схвильований голос «спринтера»:

– Нас з Наталією хотів пограбувати якийсь негідник, – квапливо став розповідати він. – Я побіг за підмогою, повернувся, а її вже немає.

– З нею усе гаразд! – відчеканив Сергій. – А ви ніколи більше не телефонуйте сюди. Раз і назавжди забудьте нашу адресу, і саму Наталію.

– Та я ж ніби її наречений, маю право...

– Заєць ти, – презирливо кинув у слухавку Сергій.

– Я усе правильно зробив? – оглянувшись, запитав Наталію.

Її ошасливлена усмішка була найкращою відповіддю.

– Тоді продовжуйте святкувати Новий Рік. – Але без мене. Я сьогодні заступаю на службу, маю хоча б трохи перепочити.

Причинивши за собою двері суміжної кімнати, Сергій приліг на диван. І ще довго не міг заснути, радіючи такому несподіваному подарунку у новорічну ніч – здійсненню мрії двох закоханих, дорогих для нього людей.

Василь КЛИМЕНКО

■ поетичним рядком

Шерше ля фам!

Є три істини
(важливі, що і говорити)
Які має за життя
Чоловік зробити:

Збудувати гарну хату,
Виростити сина,
І приткнути у садочку
Якусь деревину.

Але є і ще четверта
Істина важлива:
Відшукати таку жінку,
Щоб це все зробила!

Міль на дієті

Дорогенький, я сьогодні
Була в магазині,
І побачила там шубку,
Як на цій картині.

Я приміряла ту шубку,
В ній мені прекрасно!
То ж якщо ми її купимо,
Буде просто класно!

Знаєш любя, наша міль
Мені розповіла,
Що ті шуби, які в шафі,
Вона ще не з'їла!

Що їй треба років двадцять,
Аби їх поїсти.
А ще днями міль рішила
На дієту сісти!

Надія ПАСІЧНИК,
дружина ветерана-прикордонника

■ кадри

Шукаємо молодих
і амбітних

НА БАЗІ ВІЙСЬКОВОЇ
КАФЕДРИ НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ БІОРЕСУРСІВ
І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ
ПРИКОРДОННИКИ ПРОВЕЛИ
ВІДКРИТИЙ УРОК ЗАХИСТУ
ВІТЧИЗНИ ДЛЯ УЧНІВ 11-Х
КЛАСІВ ВІСІМНАДЦЯТИ ШКІЛ
ГОЛОСІВСЬКОГО РАЙОНУ
КИЄВА.

З метою популяризації військової служби та професійної орієнтації учнівської молоді управління освіти Голосіївської районної у місті Києві державної адміністрації ініціювало проведення відкритих навчальних занять з дисципліни «Захист Вітчизни». На ініціативу освітян оперативно відгукнулися в Адміністрації Держприкордонслужби, Окремому регіональному Центрі комплектування ДПСУ та Всеукраїнській організації ветеранів-прикордонників.

Відтак першого дня весни у просторій залі університету відбувся відкритий урок «Захист Вітчизни» – презентований «зеленими кашкетами».

– Незабаром випускники шкіл обиратимуть свою майбутню професію. Державна прикордонна служба пропонує вам кілька варіантів на вибір, – зазначив, звертаючись до учнів, начальник Окремого регіонального Центру комплектування полковник Олександр Москвітін. – Це можливість здобути вищу освіту та офіцерське звання в Національній академії ім. Б. Хмельницького, а також опанувати роботу зі службовими собаками в Кінологічному навчальному центрі у Великих Мостах, що на Львівщині. Для служби на кораблях і кате-

рах Морської охорони охочі можуть пройти підготовку в Ізмаїльському навчально-тренувальному загоні. А отримати інші прикордонні (військові) спеціальності молодшого персоналу можна в Головному центрі підготовки особового складу імені генерал-майора Ігоря Момота.

Також Олександр Москвітін наголосив, що прикордонному відомству потрібні молоді, амбітні, стійкі до корупції люди, які прагнуть змін, та бажають стати новим обличчям кордону. Таким кандидатам відомство пропонує стабільну та престижну роботу, гідний рівень грошового забезпечення, гарантований соціальний захист, якісне медичне обслуговування, професійну підготовку за міжнародними стандартами і перспективу кар'єрного зростання.

– Дякую працівникам освіти за ініціативу цього заходу, – зазначив заступник голови комітету ГО Всеукраїнська організація ветеранів-прикордонників генерал-майор у відставці Сергій Савін. – Нині важливо виховати патріотично налаштовану молодь – нашу достойну зміну.

Прикордонники доступно й професійно розповіли учням про особливості служби охоронців рубежу. Зокрема, представники спецпідрозділу «ДОЗОР» продемонстрували школярам зразки зброї прикордонників, показали і розповіли, як саме ними користуватися.

Також учні наочно ознайомилися із сучасною військовою технікою, яка стоїть на озброєнні наших воїнів. На завершення презентації всі присутні переглянули змістовний і цікавий фільм про основні завдання «зелених кашкетів», присвячений 25-річчю Держприкордонслужби України.

Світлана ДЕЙЧУК

Державна прикордонна служба України запрошує на військову службу за контрактом

**СЛУЖИТИ,
ЗАХИЩАТИ,
ДОПОМАГАТИ**

(044) 527-67-17, 527-67-41, (099) 709-15-91
м. Київ, вул. Світла, 6

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Микола ЗОРИК
Літературний редактор
Леся МЕДВЕДЕНКО

Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Замовлення: **60367**
Наклад: **6050 прим.**

З питань розміщення реклами звертатися у відділ медіа-проектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

✉ **Наша адреса:**
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

☎ **Тел./факс:**
566-43-30 (багатоканальний)
527-66-73, 239-85-77

✉ **E-mail:** redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net